

La Unió Europea ja té dia

El 9 de setembre s'inicien les converses per a revisar el Tractat de Roma

Vicent PARTAL

Mentre a l'extrem sud-oest d'Europa, enmig d'un espés clima d'estupefacció pública, s'iniciava, i s'ajornava alhora, el juí contra el tinent coronel Otelo Saraiva de Carvalho, principal actor de la «revolució dels clavells» del 25 d'abril i de la penúltima instauració democràtica del vell continent, a Brussel·les, exactament el mateix dia, els ministres d'afers exteriors dels països comunitaris, més Espanya i Portugal, decidien de revisar la base constitucional de la Comunitat Econòmica Europea: l'ancià i superat Tractat de Roma de 1957.

Amb aquesta revisió es fa una nova passa avant en la idea d'unitat europea que ha pres una volada tan espectacular en els darrers mesos. Era una frase tòpica en les institucions comunitàries afirmar que el veritable autor de la CEE i l'Europa atlantista no era Robert Schwan, com les cronologies oficials feien notar, sinó el mateix Stalin i la seua política, considerada agressiva pels estats de l'Europa Occidental. D'una manera semblant, també pot dir-se que, ara, el veritable ferment de la unitat europea ha tornat a venir de fora: en aquest cas, dels Estats Units, que han aconseguit, amb la seua IDE («la guerra del estels»), estendre la preocupació per la sort del continent europeu entre els estats, fins ara reticents i individualistes.

La seu de la CEE a Brussel·les

La sorpresa de la reunió de Brussel·les ha estat la posició del Regne Unit, considerat com un dels tres enemics (junt amb Grècia i Dinamarca) del projecte d'«Unió Europea». El seu ministre d'Afers Exteriors, sir Geoffrey Howe, declarà que no rebutjarà la possible reforma per principi i que el seu país n'estudiarà amb atenció tots els aspectes. Fins i tot el grec Theodoros Pangalos, amb les ja característiques reticències d'aquest país, no es mostrà completament en contra de la iniciativa.

De sobte, per tant, Europa es troba en un procés constituent. Un procés llarg que conduirà, després de successives conferències i la ratificació per part dels

distints parlaments de les decisions que aquestes puguin prendre, a un nou Tractat que definirà l'Europa del futur. Un nou tractat que es pretén que elimine l'actual dret de veto, que done més poder al Parlament europeu i a la Comissió, que assenyale les bases d'un veritable mercat comú, de més de tres-cents milions d'habitants, i que empente la unió política d'Europa Occidental amb algun acord sobre política exterior i defensa, vinculant per a tots els actuals membres de les Comunitats Europees.

Segurament, des de la desaparició del general De Gaulle, mai Europa no s'havia trobat enfront d'un repte com aquest:

aconseguir posar per damunt de les particularitats de cada estat la globalitat de la mitja Europa que representen.

Però no serà fàcil. Els caps d'estat de Gran Bretanya, Grècia i Dinamarca

s'oposaren a Milà a la convocatòria d'aquesta Conferència Intergovernamental, que es reunirà a Luxemburg a partir del pròxim 9 de setembre, per tractar la reforma del tractat fundacional de la CEE. Ara, les posicions —almenys la de Grècia i la de Gran Bretanya— semblen haver-se moderat. Grècia —ja es va veure en ocasió de l'ingrés de l'Estat espanyol i Portugal— reclamarà més diners per a les seues regions pobres. El problema de Gran Bretanya i Dinamarca és més polític. El problema de tots és no fer tard a un repte de futur: allò que ja s'anomena Unió Europea o els Estats Units d'Europa.